

[Hans Toft.]

deraf følgende svækkelse af Ministerrådet? Eller skal det være en styrkelse af Ministerrådet, hvorved man sikrer landene som lande betragtet en indflydelse og dermed svækker Europaparlamentet, den direkte folkevalgte islæt i De europæiske Fællesskaber? Vi savner et svar; jeg forventer at få det også fra hr. Auken på et senere tidspunkt.

Overgaard Nielsen: Selv om der vel efterhånden ikke er mange, der tager hr. Erhard Jakobsen så alvorligt, så føler jeg alligevel trang til først at svare på hr. Erhard Jakobsens korte bemærkning til hr. Frode Jakobsen i går. Selv om hr. Erhard Jakobsen, som han siger, har stabler af lytterbreve, berettiger det ikke hans beskyldninger mod Danmarks radios medarbejdere for at misbruge deres stilling i radio og fjernsyn til, som det udtryktes, at smugle anti-EF-propaganda ind i deres udsendelser. Da beskyldningerne blev fremsat fra folketingets talerstol, mener jeg også, det er rigtigt, at der gives et svar herfra.

Det blev sagt i begyndelsen af 1960'erne, at hvis man ville liste Danmark ind i fællesmarkedet, skulle man gøre det en dag, hvor der blev spillet landskamp Danmark-Sverige, for så ville danskerne ikke lægge mærke til det før bagefter. Jeg tror dog ikke, at den højtærede statsminister har haft olympiaden i tankerne, da tidspunktet for denne debat blev fastlagt, men så man på programmet for radio og fjernsyn i går, synes man altså i radiohuset ikke at have været i tvivl om, hvad der var det vigtigste. Men det ser heldigvis ud til, at danskerne er begyndt at lægge mærke til andet end fodbold siden de glade tresser, det kommer i hvert fald klart til udtryk i den massive modstand mod dansk medlemskab af EF, som efterhånden er vokset frem i befolkningen.

Vi hørte i går som i de forløbne 10 år en række tilsyneladende gode argumenter for

dansk indtræden i EF, altså tilsyneladende. I den kommende tid op til folkeafstemningen vil vi høre dem gentaget og forstærket, men de vil stadig væk kun være tilsyneladende gode. For det, der vil stå tilbage efter denne og utallige andre debatter, det gav den tidligere højtærede markedsminister, hr. Nyboe Andersen, udtryk for under debatten her i tinget i november 1970, da han sagde:

„Det er ikke muligt at give konkret svar på de mange spørgsmål, der rejses om, hvad fællesmarkedssamarbejdet kan tænkes at føre med sig i de kommende årtier.“

Men er det ikke netop det, befolkningen har krav på? Om ikke et konkret svar på alle de spørgsmål, der foruroliger så mange, så dog svar på nogle af dem, i hvert fald de vigtigste. Men har vi så fået sådanne svar? Har vi fået svar på, hvilke områder af dansk industri der med sikkerhed vil komme i vanskeligheder i EF? Nej, vi har fået at vide, at dansk erhvervsliv nok vil møde øget konkurrence, men det vil kun være sundt, og det er en udfordring, vi bør leve op til. Har vi fået at vide, hvordan det ligger med landbrugets næsten fordoblede omkostningsniveau, og om ikke EF's landbrugsordning må opgives, fordi det efter landbrugskyndiges vurdering er noget af det mest tåbelige, der nogen sinde er skabt? Nej, vi har fået gentaget nogle fantasi- og skrækoplysninger om, hvor galt det vil gå os alle sammen, hvis ikke landbruget tjener de halvanden milliard kr. mere, det drejer sig om, mens økonomi- og budgetministeren for nogen tid siden fortalte os, at de 1,7 milliarder kr., der pludselig mangler i statskassen, ikke betyder så meget, det kan klares med nogle let gennemførte foranstaltninger, og vi har jo set nogle forslag til disse på folketingets bord. Vi får at vide, at vi kan føre vor egen skatte- og socialpolitik, vor egen udenrigs- og forsvarspolitik og egen nordiske samarbejdspolitik. Men fra andre og kyndige iagttagere her og uden for lan-